

приємствах, де працює понад 100 осіб створюються комісії або служби безпеки і гігієни праці. Громадський контроль здійснюють профспілки. Чисельність державних інспекторів у Польщі у 2005 р. становила 2440 осіб [6, с. 21-23].

В Україні служба інспекції і охорони праці на багатьох підприємствах є "слабкою ланкою" через неукомплектованість і відсутність спеціалістів з фаховою освітою та практичним досвідом. Проте і в цих умовах тільки за перше півріччя 2007 р. інспектори Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та профзахворювань внесли 2250 пропозицій роботодавцям щодо заборони подальшої експлуатації 2121 робочого місця, 113 ділень та 16 цехів [2, с. 15-16].

Незважаючи на те, що існуюча система пільг та компенсацій не відзначається високим рівнем впорядкування, недостатньо точними є використовувані показники та критерії їх отримання, суперечливими або відсутніми є деякі нормативно-правові акти, існують реальні шляхи її впровадження та оптимізації.

Література

1. **Безпека праці:** Європейські соціальні стандарти// Людина і праця. – 2005, № 4. – С. 15-16.
2. **Виробнича безпека:** аналізує профільний фонд// Людина і праця. – 2007, № 7. – С. 15-16.
3. **Дорошенко К.** Пільги і компенсації за роботу в шкідливих та важких умовах праці// Людина і праця. – 2005, № 8. – С. 20.
4. **Енциклопедія бізнесмена, економіста, менеджера/** За ред. Романа Дяківа. – К.: Міжнародна економічна фундація. – 2000. – С. 290; 450.
5. **Захист трудових прав,** польський досвід// Людина і праця. – 2005, № 9. – С. 21-23.
6. **Змінити підходи у наданні пільг**// Людина і праця. – 2005, № 5. – С. 13-14.
7. **Кундієв Ю., Нагорна А.** Професійна захворюваність в Україні (соціально-економічний та гігієнічний аспект)// Вісник НАН України. – 2003, № 3. – С. 24.
8. **Плиса В.Й.** Страхування: Навч. пос. – К.: Каравела, 2005. – С. 289.
9. **Привернути увагу суспільства до проблем праці сільських дітей**// Людина і праця. – 2007, № 6. – С. 18-20.
10. **Туган-Барановський М.І.** Основи політичної економії. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка. – 2003. – С. 516-517.
11. **Ящун В.** Спочатку охорона праці, а потім праця// Сільський час. – 2003, № 32. – 30 квітня. – С. 3-5.

УДК 65.012.23

*Доц. О.Ю. Масленніков, канд. екон. наук;
магістрант С.О. Журба – Львівська КА*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ РОЗБУДОВИ СТРАТЕГІЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ

У сучасних умовах досить актуальною є проблема розвитку споживчої кооперації України. Саме цю проблему на якісно новий рівень піднімають тенденції встановлення ринкової економіки, що зумовило актуальність і мету цього дослідження.

Ключові слова: споживча кооперація, управління, стратегічна концепція розвитку.

*Assoc. prof. O.U. Maslennikov;
undergraduate S.O. Zhurba – L'viv commercial academy*

The main accent of strategic conception of development consumer cooperation

In up-to-date conditions most actual is a problem of development of consumer cooperation of Ukraine. Exactly this problem is lifted on a high-quality new level by the tendencies of establishment of market economy, which stipulated actuality and object of this work-up.

Keywords: consumer cooperation, management, strategic conception of development.

Тенденції та проблеми розвитку споживчої кооперації України зумовлюють необхідність розроблення концепції удосконалення системи управління, яка адаптована до сучасних умов розвитку українського суспільства, що є завданням статті.

Теоретичні засади кооперативного руху та практичні рекомендації щодо його удосконалення розроблено у працях таких вчених минулого, як Р. Оуен, А. де Сен-Сімон, Ш. Фур'є, В. Кінг, Ш. Жід, М. Балін, М. Кондратьєв, Д. Рассел, Д. Чаянов. Величезний внесок у становлення та розвиток кооперації в Україні зробили українські вчені, передусім М. Туган-Барановський. Серед сучасних вчених, вагомими є наукові розробки С. Бабенка, В. Семченка, В. Гейця, П. Саблука, А. Чухна і інші.

Під час розроблення концепції розвитку споживчої кооперації України необхідно врахувати, що споживча кооперація – система, водночас, громадсько-масова і господарська. Крім проблем української споживчої кооперації, викликаних невідповідністю правового регулювання соціально-економічних процесів, що відбуваються у державі, є ще проблеми, які зусиллями лише споживчої кооперації вирішити неможливо. Так, різке зменшення ролі держави в ключових сферах виробництва і управління, руйнування існуючих регулюючих механізмів призвели до загальної некерованості.

Споживча кооперація переживає великі труднощі, пов'язані з втратою внаслідок лібералізації цін та інфляції власних обігових коштів, різким скороченням можливостей використання банківських кредитів через непомірні банківські ставки та високий рівень податків, умови низької купівельної спроможності населення. Необхідна державна підтримка щодо звільнення споживчої кооперації від сплати деяких податків.

На сьогодні необхідні заходи з пошуку конкретних і реальних шляхів органічного поєднання форм, структур, принципів і методів управління в єдиній цілісній системі господарства. У цих умовах управлінні повинно забезпечувати не тільки задачі внутрішнього розвитку кооперації, але й задачі її виживання в конкуренції з приватними підприємницькими структурами. Це визначає спрямування управління на створення конкурентних переваг кооперації в цінах, витратах, якості товарів, асортименті перед іншими господарюючими суб'єктами, які діють на ринку.

За останні роки в Україні створено основи нової системи кооперативного управління в регіонах, розробляються заходи щодо підтримки розвитку

споживчої кооперації, реформується організаційна структура споживчої кооперації в напрямку адаптації споживчих товариств до більш конкурентоспроможних форм, розвиваються горизонтальні і вертикальні зв'язки між споживчими товариствами і спілками, зміцнюються органи фахового управління в напрямку професіоналізації, відповідно до вимог ринкового господарювання підвищується частка фахівців із маркетингу, податкового права, планування, аудиту, управління нерухомістю і цінними паперами, а також робітників юридичної служби.

У сучасних умовах одним з пріоритетних напрямів перебудови є розроблення основних теоретичних і методологічних позицій впровадження менеджменту в практичну діяльність підприємств і організацій. Це повинен бути не механічний процес перенесення зарубіжного досвіду, а творча реалізація нових рішень, конкретна робота з пошуку реальних шляхів, форм, методів їх органічного поєднання в єдиній цілісній системі господарства, радикальні та вирішальні кроки і свідомо сміливість у практичному застосуванні менеджменту на підприємствах споживчої кооперації України.

Стратегічна концепція розвитку споживчої кооперації України охоплює такі напрями:

1. Реалізація нових форм управління, заснованих на переважному розвитку економічних методів, спрямованих на ріст матеріальної зацікавленості учасників цього процесу.
2. Перетворення організаційних структур відповідно до потреб ринку та створення адекватних ринкових підрозділів.
3. Організація різноманітних форм управління відповідно до вимог регіонального ринку, особливостей виробництва товарів народного споживання, інтеграція підприємств різних форм власності.
4. Розвиток ринкової структури шляхом переходу на горизонтальні управлінські зв'язки, дотримання єдності територіального і галузевого управління.
5. Докорінна зміна взаємозв'язків основної ланки і центру, децентралізація функцій управління окремих підприємств, їхня комерційна відособленість від кооперативної спілки.
6. Істотне доповнення до комплексу функцій управління, згідно з проблемами ринку, та реалізація адекватних ринкових завдань (маркетинг як цільова організація управління, інформаційне обслуговування процесу управління, соціологічне дослідження, ...)
7. Розвиток людського фактора та творчої ініціативи, залучення пайовиків та робітників до управління, підвищення зацікавленості робітників у результатах своєї праці.
8. Втілення новинок науково-технічного прогресу, розвиток автоматизованих систем управління, засобів автоматизації та механізації праці.
9. Розвиток міждержавних кооперативних зв'язків [3].

Згідно зі "Стратегією розвитку споживчої кооперації України (2004-1015 рр.)", передбачено вийти на нову модель організації системи споживчої кооперації України, в основі організаційної реструктуризації забезпечити довгострокову конкурентоспроможність системи загалом та об'єднаних нею організацій і підприємств [2].

Література

1. Закон України "Про кооперацію"// Економіка АПК. – 2003, № 9. – С. 142-150.
2. Стратегія розвитку споживчої кооперації України (2004-2015 рр.).
3. Бабенко С.Г. Споживча кооперація України: етапи встановлення, тенденції, сучасні пріоритети розвитку// Вісті ДВ. – 2006, 20 жовт., Вісті. – 2006, 17 жовт.
4. Бабенко С.Г. Сучасні тенденції і пріоритети розвитку споживчої кооперації України// Вісті. – 2006, 26 жовтня, Вісті ДВ. – 2006, 27 жовтня.
5. Ваніловський М. Українська кооперація: вимоги сьогодення і перспективи// Вісті ДВ. – 2006, 1 грудня.
6. Злупко С.М. Основи розвитку кооперації в Україні: теорія, досвід, перспективи// Регіональна економіка. – 2002, № 1. – С. 31-46.
7. Місюкевич В.І., Михайлюкова Н.І, Хурса М.М. Шляхи вдосконалення споживчої кооперації України// Вісті ДВ. – 2006, 10 березня.
8. Про господарсько-фінансову діяльність споживчої кооперації у 2006 р. та завдання щодо підвищення ефективності господарювання кооперативних організацій і підприємств// Вісті. – 2007. – ДВ, 26 січня.
9. Савлук В.П. Диагностика предприятия: поддержка управленческих решений. – М.: БИНОМ, 2004.
10. Семчик В. Споживча кооперація і закони про неї// Вісті. – 2006, 26 жовтня.

УДК 658.14

Доц. Н.П. Білецька, канд. екон. наук;
магістрант М.М. Боднар – НУ "Львівська політехніка"

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДИКА ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Досліджено та удосконалено організаційно-методичні підходи щодо обліку фінансових результатів як важливого показника в управлінні діяльністю підприємств. Науково обґрунтовано значущість показників діяльності підприємств як важливої інформаційної бази процесу управління. Розглянуто концептуальні та організаційно-методологічні засади обліку фінансових результатів, досліджено вплив облікової політики, облікових оцінок, подій після дати балансу на прибуток підприємства. Визначено організаційні засади обліку податку на прибуток.

*Assoc. prof. N.P. Bilec'ka; undergraduate M.M. Bodnar –
NU "L'vivs'ka Politekhnik"*

Organization and method of account of financial results of entrepreneurial activity

Explored and organizationally-methodical approaches are improved in relation to the account of financial results as important index in the management of enterprises activity. Scientifically grounded meaningfulness of performance of enterprises indicators as an important informative base of management process. Conceptual and organizationally-methodological principles of account of financial results are considered, explored influencing of registration policy, estimations of registrations, events after the date of balance on the income of enterprise. Certainly organizational principles of account of income tax.

Постановка проблеми. Запровадження ринкових відносин в Україні зумовило поширення форм підприємницької діяльності, активізувало ділову ініціативу вітчизняних суб'єктів господарювання. Для прийняття ефективних управлінських рішень необхідна достовірна інформація про результати діяльності, сформована з урахуванням специфіки господарювання підприємств та їх організаційної структури.